

Dr. juris Vinding Kruse,
Professor ved Universitetet.

København, den 3. December 1938.

Til det af Statsministeriet nedsatte Udvalg angaaende Københavns grønne Omraader.

Hr. Højesteretsdommer *G. Lett.*

I Anledning af det højtærede Udvalgs Forespørgsel angaaende Spørgsmaalet om en eventuel Tinglysning af de paa Foranledning af Udvalget fredede Omraader skal jeg udtale:

Det er muligt, at de i Naturfredningsloven af 7. Maj 1937 § 31 og Tillægslov Nr. 129 af 13. April 1938 omhandlede Fredningsplaner kan betragtes som Udslag af Samfundets Beføjelse til at drage almindelige Grænser for Ejendomsretten; og i saa Fald skulde det i og for sig ikke være nødvendigt at tinglyse disse Planer, idet Ejendomsrettens almindelige Grænser ikke behøver Tinglysning. Men om dette Synspunkt kan anlægges paa saadanne Fredningsplaner, turde dog være tvivlsomt. Det maa derfor under alle Omstændigheder tilraades som det sikreste at lade nævnte Planer tinglyse paa de af Planerne omfattede Ejendomme.

Det skal i øvrigt bemærkes, at *selv om* det i og for sig maatte anses for ikke strengt nødvendigt at foretage Tinglysning for at beskytte det heromhandlede Fredningsbaand — altsaa som værende en almindelig Indskrænkning i Ejendomsretten —, maa jeg alligevel tilraade Tinglysning, nemlig som en Foranstaltning, der af *andre* Grunde end Beskyttelseshensynet vil være særdeles nyttig, navnlig til Underretning for eventuelle Købere og Panthavere i de af Fredningsbaandet omfattede Ejendomme. Tilsvarende Baand bliver da ogsaa i vidt Omfang tinglyst i dansk Ret, saaledes bl. a. Skovfredningsbaandet, Baandet paa Landbrugsejendomme, endskønt disse som almindelige Indskrænkninger i Ejendomsretten i og for sig ikke behøver Tinglysning til deres Beskyttelse, se min Fremstilling: Ejendomsretten III, 1, S. 1061—63. Sluttelig bemærkes, at en Tinglysning aldrig er overflødig, jfr. Tinglysningslovens § 15, naar den, uanset om den er nødvendig til Rettens Beskyttelse, dog maa anses for en nyttig Foranstaltning, der kan tjene til Afværgelse af Tab for Købere, Panthavere eller andre, se Ejendomsretten III, 1, S. 1167—68.

Deres ærbødige

Vinding Kruse.